

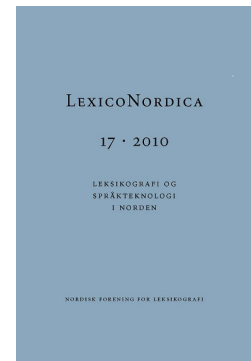
LexicoNordica

Forfatter: Riina Klemettinen [En deskriptiv finsk frasordbok]

Anmeldt værk: Muikku-Werner, Pirkko – Jantunen, Jarmo Harri – Kokko, Ossi: Suurella sydämellä ihan sikana. Suomen kielen kuvaileva fraasisanakirja1. Helsingfors: Gummerus 2008. 467 sidor, ca 4 000 fraser.

Kilde: LexicoNordica 17, 2010, s. 337-349

URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/lexn/issue/archive>

© LexicoNordica og forfatterne

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre LexicoNordica (1-16) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

En deskriptiv finsk frasordbok

Riina Klemettinen

Muikku-Werner, Pirkko – Jantunen, Jarmo Harri – Kokko, Ossi: *Suurella sydämellä ihan sikana. Suomen kielen kuvaileva fraasisanakirja*¹. Helsingfors: Gummerus 2008. 467 sidor, ca 4 000 fraser.

1. Introduktion

År 2008 publicerades en finsk frasordbok sammanställd av Pirkko Muikku-Werner, Jarmo Harri Jantunen och Ossi Kokko. Förläggare för *Suurella sydämellä ihan sikana. Suomen kielen kuvaileva fraasisanakirja* (i fortsättningen SSIS) är Gummerus. Det har funnits stort behov för en enspråkig finsk frasordbok, för resultaten av tidigare försök att sammanställa frasordböcker har varit rätt blygsamma. Existerande verk är *Suomalainen fraasisanakirja* ("Finsk frasordbok") av Sakari Virkkunen (1974), *Naulan kantaa: nykysuomen idiomisanakirja* ("Huvudet på spiken: nufinsk idiomordbok") av Erkki Kari (1993) och *Aasinsilta ajan hermolla* ("En åsnebrygga i tiden" av Jukka Parkkinen (2005).

SSIS är avsedd att vara en bok både att slå upp i och att läsa i. Enligt baksidestexten ska ordboken vara ett verktyg för alla som skriver eller talar finska. Användargrupper som nämns är författare, redaktörer, översättare, lärare och studenter. Dessutom ska ordboken kunna fungera som hjälpmedel för språkinlärare. Som framgår redan av titeln är SSIS en deskriptiv ordbok, och författarna poängterar i förordet att syftet inte är att normera frasan-

1 Titeln är en kombination av två idiom, där den första delen betyder 'med stort hjärta' och den andra 'i stora mängder'.

vändningen. I vissa fall ges dock anvisningar om stilvärdet (t.ex. *vardagligt, mycket vardagligt*) och ibland också uppgifter om typiska kontexter (t.ex. *i sporttexter, vanligt i politiska texter*).

SSIS anför nästan 4 000 fraser. Materialet är hämtat ur Språkbanken i Finland och ur tidningar och tidskrifter. Frasurvalet är gjort med modern finska för ögonen och kravet har varit att det ska handla om fullt levande språkmaterial och inte om exempel som bara hittas i ordböcker. När man bläddrar i ordboken konstaterar man att redaktionen har lyckats väl härvidlag. Man hittar sådana modeuttryck som *elämä on 'sän't är livet'* och *aikuisten oikeesti 'på riktigt, på allvar'* (ordagrant 'de vuxnas på riktigt'). Dagsfärskheten har dock sitt pris; det är omöjligt att veta om modeuttryck av det här slaget kommer att etablera sig i språket eller om det handlar om dagsländor.

Frasmaterialet är mångsidigt. Ordboken tar upp både verbfraser (*vaihtaa hiippakuntaa 'dö', ottaa hatkat 'sticka, pysa, ge sig av'* och verblösa fraser (*punainen lanka 'den röda tråden', juurta jaksain 'in i minsta detalj'*). Den redovisar jämförelser (*päissään kuin ellun kana 'full som en alika', kuin hangon keksi 'som solen i Karlstad', dvs. en liknelse för någon som ler brett*), utrop (*istu ja pala 'har man hört på maken'*) och olika andra helheter (*siinä paha missä mainitaan 'när man talar om trollen'*). Bevingade ord och ordspråk har författarna enligt egen uppgift exkluderat, men påståendet håller inte riktigt streck, för det ingår en del ordspråksartat material. Ett sådant är *kahden kauppa on kolmannen korvapuusti* vars betydelseinnehåll är att det som är bra för två kan vara till nackdel för en tredje (ordagrant 'en affär mellan två är en örfil för den tredje'). Vidare hittar man exempelvis *se parhaiten nauraa joka viimeksi nauraa* 'skrattar bäst som skrattar sist' och *ei ole koiraa karvoihin katsominen* 'man ska inte döma hunden efter håren'.

2. Frasbegreppet i ordboken

Författarna har valt den samlande benämningen *fraasi* 'fras' för de typer av uttryck som redovisas i ordboken, och som synonym använder de *sanonta* 'fras, talesätt'. De uppger sig vilja undvika termen *idiomi* 'idiom' eftersom de menar att den är för snäv, men trots det förekommer *idiom* på ett flertal ställen i användaranvisningarna. Vad *fras* och *idiom* egentligen betyder kan förstås diskuteras i det oändliga och man kan ha olika mening om vilket slags språkmaterial en ordbok som SSIS borde innehålla. På det hela taget är urvalet dock lyckat.

En aspekt av frasurvalet måste dock lyftas fram. SSIS innehåller en hel del "uppslagsfraser" som består av ett enda ord. Enligt författarna rör det sig om "modeord som ofta används på ett frasartat sätt". En del av sammansättningarna kunde accepteras till nöds, t.ex. *teerenpeli* 'flirtande' (ordagrant 'orrspel'), *maanantaikappale* 'måndagsexemplar' och *ruskeakielinen* 'iställsam'. Orden är idiomartade i den bemärkelsen att deras betydelse inte kan räknas ut utifrån delarnas betydelse. Dock går sammansättningar av det här slaget mestadels att hitta i gängse ordböcker.

Också ett och annat osammansatt ord har tagits med. Det rör sig främst om nyord: *friikki* 'freak', *grillata* 'grilla' och *viileä* 'cool'. Den bildliga betydelsen av *grillata* ('grilla, pressa, ansätta') finns t.ex. inte med i den finska definitionsordboken *Kielitoimiston sanakirja* (2008). Det är dock svårt att förstå varför det i en frasordbok finns med ettordsuttryck som *juurtua* 'få fotfäste' (till *juuri* 'rot'), *venyä* 'klara, prestera; vara flexibel' (konkr. 'töjas ut'), *tulva* 'ström, störtflod' (konkr. 'översvämning') eller *kuilu* 'klyfta'. Den bildliga betydelsen för dessa anges redan i *Suomen kielen perus-sanakirja* (1990–1994) och till och med i *Nykysuomen sanakirja* (1951–1961), så några nyheter i språket är det inte fråga om. Enda orsaken till att den här typen av ord tagits med verkar vara att

de har en bildlig betydelse; författarna har alltså satt likhetstecken mellan bildlig användning och fras. En sådan utgångspunkt är problematisk med tanke på materialavgränsningen. Språk innehåller mängder av ord som kan användas bildligt och det är omöjligt att göra ett adekvat urval för en frasordbok – och till yttermera visso skulle en ordbok innehållande en mängd ”ettordsfraser” inte längre göra sig förtjänt av benämningen *frasordbok*.

Användaren kan för sin del inte veta varför den bildliga användningen av vissa ord tas upp i ordboken medan man får leta förgäves efter andra.

3. Ordbokens upplägg

Upplägget i ordboken följer traditionen för idiomordböcker: det finns en alfabetiskt ordnad lemmalista och fraserna kommer upp under den första fraskomponenten med bildlig betydelse. Frasen *toinen ääni kellossa* ’annat ljud i skällan’ anförs exempelvis under lemmat *ääni* ’ljud’. Den här principen redovisas i användaranvisningarna, vilket naturligtvis är bra. I praktiken är det dock enklast att söka fraser med hjälp av idiomordbokens förträffliga register.

Ett omfattande och mycket användbart register hör nämligen till ordbokens verkliga förtjänster. Varje innehållsord i de fraser ordboken behandlar återfinns som stickord i registret. Under varje stickord listas samtliga de fraser som ordet ingår i med det lemma som frasen ska sökas under fetstilsmarkerat.

Artiklarna under varje enskilt lemma är uppställda enligt följande. Uppslagsfrasen i fetstil följs av en betydelseförklaring och denna följs i sin tur av mer eller mindre autentiska språkexempel markerade med ett piltecken (►). Om betydelseerna är fler är artikeln indelad i numrerade betydelsemoment. I förklaringsdelen nämns också ord som tenderar att förekomma i kombination med frasen, dvs. kollokaten. För varje betydelse ges i regel två eller tre

exempel, ibland fler. Sist i varje moment kan det finnas uppgifter om stilvärde. I de fall när frasen innehåller egennamn ges också bakgrunden till uttrycket.

4. Frasernas grundform

En stor utmaning för författarna till en idiomordbok är frågan om i vilken form fraserna ska anföras. Idiom brukar presenteras på metanivå som ett slags schema. Denna schemaartade form går under olika benämningar i litteraturen: *kanonisk form*, *grundform*, *standardform* osv. (Sköldberg 2004). Jag kommer i det följande att använda *grundform*.

I en idiomordbok vore det på det hela taget rekommendabelt att anföras idiomerna med så kompletta valensuppgifter som möjligt. Det är dock inte SSIS linje. Tvärtom leder det avskalade presentationssättet i många fall till tolkningssvårigheter. Som exempel får frasen *olla heikkona* 'vara svag' tjäna. Den betydelse som anges är 'vara förtjust, inte kunna motstå något'. Utan den illativbestämelse som anger föremålet för känslan kommer frasen dock att avse ett kroppsligt svaghetstillstånd, dvs. att en person är i dåligt skick. Grundformen borde alltså vara *olla heikkona johonkin/johonkuhun* 'vara svag för något/någon'.

I en del fall är slutresultatet närmast komiskt som följd av att valenselement utelämnats ur de angivna grundformerna. När grundformen anges vara *yllättää housut kintuissa* ('överraska med byxorna nere') kan man som läsare börja undra om det är den som överraskar eller den överraskade som står med byxorna nere. Likaledes undrar man inför frasen *kasata tulisia hiiliä pään päälle* ('samla glödande kol på huvudet') vem som får kolet på huvudet. De angivna formerna borde lyda *yllättää joku housut kintuissa* och *kasata tulisia hiiliä jonkun pään päälle*.

De grundformer som anges i SSIS är oftast så avskalade att de

inte som sådana längre utgör hela fraser utan snarast något slags lexikala eller semantiska kärnor (se Heinonen 2009). Samma kärna kan förekomma i flera fraskonstruktioner, men läsaren måste själv kunna abstrahera de olika fraserna utifrån de exempel som anförs i artiklarna. För den angivna grundformen *olla ilmaa* ('vara luft') ges exempelvis två betydelser: 'det finns obefogat mycket av något' och 'vara fullständigt betydelselös'. I själva verket ansluter sig de här betydelserna till två olika konstruktioner: *jossakin on ilmaa* 'det finns luft i något' (t.ex. i priser, om priserna är obefogat höga) och *joku/jokin on jollekulle ilmaa* 'någon/något är som luft för någon'. Vanligare är i alla fall att den rudimentära kärnan hör samman med en enda konstruktion men att den presenterade grundformen är ofullständig. Exempel på det är *kana kynittäväänä/kynimättä* 'en höna att plocka/oplockad'. För att en meningsfull fras ska bildas borde kärnan vara omgiven av lämpliga valenselement: *jollakulla on kana kynittäväänä/kynimättä jonkun kanssa* 'någon har en höna [sv. gås] oplockad med någon'.

Alla de konstituenten som anförs i grundformen och som hör till konstruktionen på begrepps nivå behöver inte nödvändigtvis alltid realiseras i faktiskt språkbruk, men grundformens funktion är att beskriva den logisk-semantiska strukturen i en situation. Exempelen kan sedan belysa hur det ser ut i faktiskt språkbruk.

I många fall ser grundformen hos fraserna ut som infinitivkonstruktioner: *viitata kintaalla* 'vinka med kalla handen', *vetää välistä* 'sko sig', *panna parastaan* 'göra sitt bästa' osv. Ofta fungerar detta problemfritt, dvs. när subjektet i finit användning tar agentroll. Men i en del fall anförs fraser i infinitivform i SSIS på ett sätt som inte stämmer överens med modersmålstalets språkkänsla: *olla luurankoja kaapissa* (ordagrant 'vara skelett i garderoben [eg. skåpet]'), *olla otsaa* ('vara panna'), *nousta häly* ('bli oväsen'), *tulla pannukakku* ('bli pannkaka'). Problemet med de två första fraserna är att de är habitiva och att ägarrollen därför borde komma till synes: *jollakulla on luurankoja kaapissa* 'någon har skelett i

garderoben', *jollakulla on otsaa (tehdä jotakin)* 'någon har panna (att göra något)'. I de två senare saknas temarollen: *jostakin nousee häily* 'det blir uppståndelse kring något' och *jostakin tulee pannukakku* 'det blir pannkaka av något'.

En annan viktig aspekt vid infinitivkonstruktioner är oppositionen mellan animat och icke-animat subjektreferent. I finskans så kallade *a*-infinitiv har subjektet en stark tendens att vara personsyftande, och som finskspråkig tänker man sig i första hand ett personsubjekt för *a*-infinitiver där ett sådant är möjligt (Visapäa 2008). Fraser som *kasvattaa luonnetta* och *tehdä pahaa/huonoa* är därför problematiska som grundformer. Bägge fraserna avser fall med inanimat subjekt: *jokin kasvattaa luonnetta* 'något danar karaktären' och *jokin tekee pahaa* 'något känns illa'. Kombinationen *tehdä pahaa* 'göra illa' kan användas också med mänskligt subjekt men då handlar det inte om ett idiom och betydelsen är en annan. I all synnerhet i de fall då flera fraser med olika slag av subjektreferent hamnar efter varandra i artiklarna vore utförligare angivelser av nöden. Ett exempel på det är artikeln *mennä* med följande fraser i en följd: *mennä asiaan* '[gå] till saken', *mennä helppoon* 'låta sig luras', *mennä nappiin* 'lyckas, klaffa' (till *nappi* 'knapp') och *mennä putkeen* 'lyckas' (till *putki* 'rör'). De två första fraserna tar personsubjekt, de två senare saksubjekt, men för alla fyra läser man först spontant in ett personsubjekt till *mennä* 'gå, fara'.

5. Variation

Traditionellt har idiom ansetts vara mer eller mindre invariabla men numera är uppfattningen den att det i faktiskt språkbruk förekommer en hel del variation (se t.ex. Clausén 1993 och Sköldberg 2004). Vissa idiom medger större modifikationer än andra. Vid sidan av aktualiteten bär SSIS prägel av en uttrycklig strävan att framhålla variationsmöjligheterna. Det här är inte någon helt

oproblematiske utgångspunkt, eftersom en ordbok i regel förväntas åskådliggöra typiska fall eller det generella i språket. Det vore således viktigt att ta ställning till vilka typer av variation det över huvud taget lönar sig att redovisa i en ordbok och hur denna variation ska redovisas (Clausén 1993).

Grundformen för en fras är alltså ett slags schema eller en generalisering, som i ordböcker och andra metatexter utformas utifrån den variation som uppträder i språkbruket. Det säger sig självt att alla variationsmöjligheter inte går att täcka in på generell nivå. Om den angivna grundformen inte tillåts innehålla något annat än de element som är gemensamma för alla upptänkliga varianter av en viss fras blir resultatet lätt att frasangivelsen blir alltför knapphändig och ibland rentav obegriplig. Detta är fallet i SSIS.

I vissa fall förefaller det som om grundformerna presenteras i ofullständig form på grund av att verbet kan variera: om flera verb är tänkbara i en viss struktur redovisas ibland inget verb alls. Fraser som *eri sarjassa* och *matto alta* ('i olika serier' resp. 'mattan undan') skulle obetingat kräva verb för att bli meningsfulla. På finska säger man vanligtvis *painia eri sarjassa* (sv. 'stå i en klass för sig' – ordagrant 'brottsas i en annan serie') och *vetää matto jonkun alta* 'rycka undan mattan för någon'. Det räcker inte att de typiska verben anges som kollokat, för de stympade grundformerna fungerar inte som sådana. Ett bättre alternativ vore att anföra frasen med det mest typiska verbet och ange att variation kan förekomma. En annan möjlighet vore att ange flera olika verb i grundformen åtskilda med snedstreck. Det senare alternativet har ställvis utnyttjats i SSIS, t.ex. frasen *juoda/niellä/maistaa katkeraa/karvasta kalkkia* ('dricka/svälja/smaka den bittra/beska kalken').

Också andra element än verb kan vara utelämnade ur grundformerna trots att de är nödvändiga för helheten. Ett exempel på det är frasen *kehittyä askelin* 'utvecklas i steg'. Frasen kräver en angivelse av stegens art för att bli begriplig. Ett attribut till *askelin* borde alltså ingå. De mest typiska bestämningarna är *suurin* och

pienin ('stora' resp. 'små') och dessa borde ha redovisats. Av språkbruksexemplen kunde det ha framgått att adjektivet är utbytbart mot vissa andra t.ex. *mullistavin* 'revolutionerande' eller *pikkiriik-kisin* 'pyttesmå'.

6. Betydelseangivelserna

På grund av att fraserna presenteras i så avskalad form i SSIS kommer betydelseangivelserna ofta att halta. För nominalfrasen *vaaleanpunaiset silmälasit* 'rosa glasögon' ges förklaringen 'se saker och ting som bättre än de är, som positiva'. Att ha en verbfras som förklaring till en nominalfras är inkongruent. Det ovan nämnda *matto alta* 'mattan undan' utan angivet verb anges betyda 'beröva [ngn] möjligheter'. Bristen på symmetri beror på att betydelseangivelsen gäller den kompletta fraskonstruktionen medan frasen finns presenterad i stypad form. Obalansen skulle undvikas om fraserna angavs i sin helhet: *nähdä jokin asia vaaleanpunaisten silmälasien läpi* 'se på livet (eg. något) genom rosa glasögon' och *vetää matto jonkun (jalkojen) alta* 'dra undan mattan för någon/ dra mattan undan fötterna på någon'. Ett annat alternativ vore att förklara fraserna med hjälp av definitioner av COBUILD-typ: "en person som ser på livet genom rosa glasögon har en orealistiskt positiv uppfattning och bortser från de svårigheter som kan vara förknippade med en sak".

Ytterligare exempel på fraser med osymmetriska förklaringar är *langat käsissä* ('trädarna i händerna') som förklaras med verbet *hallita* 'behärska' (jfr *hålla i trädarna*), nominalfrasen *kypsä ikä* 'mogen ålder' förklarad med adjektiv/particip *vanha, vanheneva* 'gammal, åldrande', *Pandoran lipas* 'Pandoras ask' med betydelseangivelsen 'oväntad aktion, som ofta har negativa följder', *terävä pää* 'skarp hjärna' (eg. 'skarpt huvud') med förklaringen *paljon älyä* 'mycket intelligens'.

Det förekommer också ofta osymmetri i form av perspektivbyte mellan fras och förklaring. Frasen *pyöriä kielen päällä* (ordagrant 'snurra på tungan') förklaras t.ex. med 'vara på väg att komma på, nästan minnas'. I förklaringen syftar det utelämnade frassubjektet på personen som försöker komma på en sak medan frassubjektet i själva frasen skulle avse den sak som personen inte kan dra sig till minnes. Detsamma gäller *nousta/mennä päähän* 'stiga åt huvudet'. Frasen har två förklaringar 'bli för stolt över sina prestationer' och 'bli berusad'. Subjektreferenten för själva frasen avser den omständighet som föranleder stoltheten respektive den dryck som åstadkommer berusningen, medan det tänkta subjektet i förklaringarna åsyftar den stolta respektive berusade personen. Grundformen borde alltså lyda *jokin nousee/menee jollakulla/jollekulle päähän* 'något stiger/går någon åt huvudet'. Förklaringarna kunde då ges i elativform *ylpistymisestä* ('om att bli stolt') och *humaltumisesta* ('om att bli berusad'), som är en hävdvunnen förklaringsstyp i finska ordböcker.

För exempelvis frasen *saada tietoonsa* 'få reda på' har de två förklaringsdelarna sinsemellan olika perspektiv: 'få veta' och 'bli känd' ('någon får veta något' men 'något blir känt').

Många fraser är försedda med så knapphändiga betydelseangivelser att de inte fungerar som förklaringar: *sivu suun* förklaras med 'förbi'. (Frasen borde lyda *jokin menee joltakulta sivu suun* 'något går någons näsa förbi' [ordagrant 'förbi munnen']). En så lakonisk förklaring säger inget om den kontext frasen används i, och ofta är konnotationerna lika viktiga som den denotativa betydelsen när en fras och dess användning ska förklaras. Också i det här fallet vore en förklaring av COBUILD-typ beaktansvärd: "om man inte lyckas få något som man varit nära att få säger man att det går ens näsa förbi". Uttrycket *naisen aseen* 'en kvinnas vapen' förklaras föga uttömmande med 'utvägar som kvinnor använder sig av'. Ordboksanvändaren måste utifrån sin kunskap om världen försöka räkna ut vad det kan tänkas handla om för utvägar. Lika

kryptiskt blir det när *parempiin suihin* förklaras med 'äten'. Tanken bakom uttrycket *kadota/mennä parempiin suihin* (ordagrant 'försvinna i bättre munnar') är att någon äter eller dricker upp något som någon annan bespetsat sig på.

7. Exemplen

Exemplen i SSIS är till största delen autentiska. Vissa smärre modifieringar kan ha gjorts för begriplighetens skull och i någon mån har exemplen också förkortats. Att hitta lämpliga exempel i ett korpusmaterial kan vara överraskande besvärligt (Lorentzen 1999), och SSIS är inget undantag därvidlag. Vissa av exemplen är rentav mer förvirrande än klagörande i relation till de fraser de ska illustrera. För den ovan nämnda frasen *naisen aseet* anføres två exempel. Det ena är *menestyvä urheilujoukkue tarvitsee naisen aseet* 'ett framgångsrikt idrottslag behöver kvinnliga vapen' och det andra lyder *rinnat toimivat naisen aseena, toisaalta hänen turvanaan* 'brösten är en kvinnas vapen och också hennes trygghet'. Inget av exemplen har någon som helst funktion när det gäller att åskådliggöra uttryckets betydelse.

Det hade också varit på sin plats att gallra ut egennamn ur exemplen. Personer som Aigars Cipruss (ishockeyspelare) eller Green Day (ett punkband) är knappast särskilt välkända ens för dagens ordboksanvändare och än mindre för användare om fem till tio år. I många fall kan egennamn rikta uppmärksamheten på ovidkommande saker i stället för på själva idiommet. Under *kuin yö ja päivä* ('som natt och dag') återfinns det autentiska exemplet *Pyhiksen ja Karhun pallojen ero on kuin yöllä ja päivällä* 'skillnaden mellan Pyhis och Karhus bollar är som natt och dag'.

Också andra element som snarare väcker frågor än ger svar kunde med fördel ha utgått ur exemplen. När man som ordboksanvändare stöter på exemplet *toisinaan siinä onnistutaan nautit-*

tavasti, joskus menee pahasti överiksi 'ibland lyckas det bra, ibland slår det över' undrar man lätt vad det är som har varit lyckosamt (frasen *mennä överiksi* 'slå över, gå till överdrift'), och inför *samat sanat, mekin naurettiin sille* 'samma här, vi skrattade också åt det' undrar man bara vad skrattet har gällt (frasen *samat sanat*).

8. Till slut

Idiomordboken SSIS förutsätter en hel del god vilja från användarnas sida. För att använda ordboken ska man egentligen helst redan känna till de redovisade fraserna och veta hur de används och vad de betyder. De anförda grundformerna är ofta alltför knapphändiga medan betydelsebeskrivningarna är vida och diffusa. Ordboken är inget verktyg för den som vill kontrollera den adekvata användningen av en viss fras.

Att den skulle vara ett bra hjälpmedel för språkinlärare är definitivt för mycket lovat med tanke på de avskalade fraserna och de rudimentära och oklara betydelseangivelserna.

Till bokens förtjänster hör ett mångsidigt frasmaterial, god aktualitet och ett utmärkt register.

Litteratur

Ordböcker

Kari, Erkki 1993: *Naulan kantaan: nykysuomen idiomisanakirja*. Helsinki: Otava.

Kielitoimiston sanakirja (cd-rom) ('Språkbyråns ordbok'). Helsinki: Kotimaisten kielten tutkimuskeskus ja Kielikone Oy 2008.

Nykysuomen sanakirja ('Nufinsk ordbok'). Valtion toimeksiantosta teettänyt Suomalaisen kirjallisuuden seura. Helsinki: WSOY 1951–1961.

- Parkkinen, Jukka 2005: *Aasinsilta ajan hermolla*. Helsinki: WSOY.
Suomen kielen perussanakirja ('Finsk basordbok'). Helsinki: Kotimaisten kielten tutkimuskeskus ja Painatuskeskus 1990–1994.
- Virkkunen, Sakari 1975: *Suomalainen fraasisanakirja*. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Otava.

Annan litteratur

- Clausén, Ulla 1993: Idiom och variation. I: *Nordiska studier i leksikografi 2*. Rapport fra Konferens om Leksikografi i Norden 11.–14. maj 1993, 47–52.
- Heinonen, Tarja 2009: Idiom, liknelser och kollokationer i två finska ordböcker. I: *LexicoNordica 16*, 141–159.
- Lorentzen, Henrik 1999: Jagten på det gode citat. Om vanskelighederne ved at finde egnede ordbogseksempler i et korpus. I: *Nordiska studier i leksikografi 5*. Rapport från Konferens om leksikografi i Norden Göteborg 26–29 maj 1999. Göteborg: Göteborgs universitet, 202–216.
- Sköldberg, Emma 2004: *Korten på bordet: innehålls- och uttrycksmässig variation hos svenska idiom*. Göteborg: Meijerbergs arkiv för svensk ordforskning.
- Visapää, Laura 2008: *Infinitiivi ja sen infiniittisyys. Tutkimus suomen kielen itsenäisistä A-infinitiivikonstruktiosta*. Helsinki: SKS.

Riina Klemettinen
 forskare, ordboksredaktör
 Forskningscentralen för de inhemska språken
 FI-00500 Helsingfors Finland
 riina.klemettinen@kotus.fi

Översättning från finska: Nina Martola